

Покладу на долоні зерно:

Скільки праці ввібрало воно,

Скільки віри і поту святого

В цій малесенькій крихті живого!

Що ж йому залишається нині

Повернути землі і людині?

Щоб за власне життя заплатити,

Мусить вмерти воно, аби жити

Колоскам, і надіям, і птицям,

І провінціям, і столицям.

А другого йому не дано...

Я тримаю в долоні зерно.
